

2016. április 18.

Kedves Fivéreim és Nővéreim!
Köszönlek Benneteket!

Még Húsvét idejében járunk, így remélem, nem túl késő, hogy egy húsvéti levelet küldjek nektek. A Feltámadt Úr töltse el szíveteket és életeket **az Ő túlaradó örömeivel, békéjével, reményével és szeretetével!** A Húsvét áldása szálljon Rátok, családjaitokra, munkatársaitokra, minden együttműködőre!

Ez egy igazán különleges húsvéti levél! Új állomáshelyemről, Bejrútból, Libanonból küldöm, ahová 2016. január 21-én érkeztem meg. Számos barátom és együttműködő partnerem sajnálkozott (és talán meg is bántódott), hogy nem avattam be korábban az életemnek eme új fejezetébe. Szándékosan hallgattam (és jó okom volt rá), így mindnyájatok megértését kérem. De most legalább részleges magyarázattal szeretnék szolgálni:

A **menekült krízis**, a lakóhelyüket elhagyni kényszerült emberek problémája az egész világot érinti. Az öt évvel ezelőtt kezdődött szíriai háború indította el ezt népvándorlást, mely a II. világháború óta a létező legnagyobb. A Közel-Kelet mellett Afrika, Ázsia, sőt Dél-Amerika egyes területeit is érinti ez a tragédia, amelyet a hatalom és az uralkodás iránti hajsza, a javak és az erőforrások iránti mohóság okoz... Milliók haltak meg, és még sokkal több millióan váltak hontalanná, s ők ma az alapvető életfeltételekben – így pl. élelemben, lakhatásban, munkalehetőségben – is hiányt szenvednek. Ezt a szörnyű valóságot mindannyian tudjuk és talán többeteket közvetlenül is megérintett (jópáran támogatólag válaszoltak a 2015. évi karácsonyi, a menekültekkel foglalkozó levélemre, és megosztották velem a gondolataikat). [a levél olvasható: http://www.bokoralap.hu/2015_kar_lev.pdf]

1980-ban a nagy látnok Fr. Pedro Arrupe, a Jézus Társaság (a jezsuiták, akik közé magam is tartozom) akkori vezetője létrehozta a **Jezsuita Menekültszolgálatot (Jesuit Refugee Service, JRS)** (www.jrs.net) [nálunk: jmsz.hu – SchB]. Ezzel igyekezett reagálni a Vietnamból, Kambodzsából és máshonnan menekülő emberek tömegére. A szervezet ma is aktív, elsősorban ott tevékenykedik, ahol sok a menekült és a lakóhelyéről elűdözött ember; ott, ahol a szükség a legnagyobb.

Az elmúlt évben meghívást kaptam, hogy csatlakozzak a JRS-hez. 2015. júliusában annak érdekében, hogy közvetlen tapasztalatot szerezzek, felkerestem Libanonban a JRS több tevékenységét. A látogatást követően egy hosszú és nehéz lelki tisztázó folyamaton mentem keresztül. Sok mindent kellett magam mögött hagynom Ahmedabadban, Gujaratban, Indiában – tevékenységeket, amelyeket nagyon szerettem és amelyek iránt elkötelezett voltam; embereket, akik sokat jelentettek a számomra – és még sok minden mást...

Mérlegeltem, hogy mi szól mellette és ellene, majd jezsuita előjáróim áldásával végül **IGEN-t** mondtam Isten hívására és a küldetésre: el kell mennem a határokig, minden képességgemmel a menekültek szükségleteit és lehetőségeit kell szolgálnom itt. Alapos okkal ezt a döntést nem

tudathattam veletek korábban. Most Bejrútban vagyok, ahol a **Jezsuita Menekültszolgálat (JRS) közel-keleti és észak-afrikai érdekképviseleti és kommunikációs biztosa** vagyok. Az utóbbi hetekben nem kevés időt töltöttem különböző JRS programok keretében menekültek és lakóhelyükről elűdözöttek között Szíriában, Irakban, Jordániában és persze Libanonban.

Mi a helyzet az **ESP-vel (Education Sponsorship Programme)** – hiszen többen, akik hallottak a távozásomról, erről is érdeklődtek... Az ESP természetesen folytatódik! És számítunk a továbbiakban is az adományaitokra, az imádságaitokra, a Gujarat gyermekeinek nyújtott segítségekre. Tény, hogy Gujaratban még mindig szükség van a Ti áldozataitokra és segítségekre. Így **KÉRLEK, FOLYTASSÁTOTK!** Jól tudom, hogy többen közel (vagy talán már több mint) 40 éve támogatjátok az ESP-t. Az ESP pedig hátrányos helyzetű gyermekek ezreit támogatta, akik másként nem jutottak volna az őket jogosan megillető oktatáshoz. Hálásak vagyunk ezért nektek.

Az **ESP jó kezekben** van és a gujarati jezsuiták égisze alatt, a Területi Fejlesztési Irodához kapcsolódva folytatja munkáját. A Fejlesztési Iroda igazgatója, Fr. Fernando Franco jezsuita szerzetes lesz a jövőben felelős az ESP tevékenységéért. John Dsouza úr, aki az utóbbi években már sokat segített nekem az ESP munkájában lesz az az összekötő, aki e-mail-jeitekre válaszol, ő küld visszaigazolást az adományok megérkezéséről és felhasználásáról, ő tudja elküldeni a támogatott gyerekekről szóló beszámolókat stb. Fernando Franco atyát a pdd.director@gmail.com címen, John-t az eddig is használt címen (espges@gmail.com) éritek el.

Mindannyian azt reméljük, hogy ezzel a levéllel most minden a megfelelő perspektívába került és tisztázódott a helyzet. Természetesen kérdezzetek, ha valami még nem világos! Senkit nem akartam megbántani – különösen azok közül, akik évek óta kedvesek, áldozatkészek, nagylelkűek voltak irányunkban. Csak ismételni tudom korábbi kérésemet: segítsétek továbbra is a gujarati gyerekeket, álljatok teljes szívvel az ESP mellett!

Engem személy szerint a saját e-mail-címemen értek el: cedricprakash@gmail.com A mostani munkámhoz nagy szükségem van az imádságaitokra – előre is köszönöm mindet! Isten bőséges áldása áradjon Rátok, szeretteitekre, kezdeményezéseitekre!

Szeretettel és imádsággal
fivéretek
Cedric Prakash